אש קודש — ויגש

ויגש אליו יהודה וגו', באזני אדוני וגו', אפך בעבדך וגו', אדני שאל וגו' ותאמר אל עבדיך וגו', ונאמר אל אדוני וגו', ועתה כבאי אל עבדך אבי וגו', ונבין למה לא כתיב אל יוסף, רק אליו, והגם שזה קאי על הפרשה דלעיל שדיבר אל יוסף, אבל א"כ מה ענין ויגש הא דיבר אליו, וכן מהו הענין שכמה פעמים שינה דיבורו מלשון נסתר ללשון נוכח ומנוכח לנסתר עד שלבסוף דיבר רק בלשון נוכח.

אבל איתא מהה"ק איש אלוקי הרבי ר' דוב זצוק"ל עה"פ ואתה כהן לעולם, כהן הוא בחי' חסד, שזהו חסד ד' שאיש הישראלי יכול לאמר לד' אתה, עכ"ל הק',

לפי מצבנו הקטן הוא, כי לאמור למי לשון נוכח יכולים רק כשהאיש שמדברים אליו הוא לפני המדבר, וגם המדבר הוא נגדו ולא פנו עורף זה לזה, לכן כשסדרו לנו אנשכה"ג לאמור אליו יתי' אתה לשון נוכח, הוא מפני שהוא יתי' נמצא נוכח איש הישראלי פנים אל פנים והיא בחי' חסד אל שמתגלה אל איש הישראלי כ"כ עד שיוכל לאמור לו אתה, אבל גם האיש המתפלל צריך שלא לפנות עורף רק להמציא א"ע במחשבה רצון ולב אליו יתי' שיוכל לאמור אתה אליו יתי', ואפילו אם לא בכל התפילה יכול האיש להמציא א"ע לפני ד', רק באיזה מקומות בתפילה יש שמרגיש איך כאילו נתכווץ כלו אל מקום אחד אליו יתי' ולשם נמש כלו עתה, או אפילו כשמרגיש רק רצון להיות נמשך אליו, ואומר ויחד לבבנו לאהבה וליראה את שמך ואינו מרגיש עוד כ"כ אהבה ויראה אליו יתי' רק שעכ"פ יש לו תשוקה שיחי' לו אהו"י חזקים אליו יתי' עד שמגודל תשוקה זו מרגיש שוב כנ"ל שנמשך כלו אליו יתי' ומשתוקק שיתקרב אליו באהו"י, אז גם זו היא דבקות עכ"פ ברגע זו, והנה איתא בספה"ק ב"א שזה הנס מה שבפסוק כי קרוב אליך הדבר מאד בפיך ובלבבך לעשותו, כתיב מקודם בפיך ואח"כ בלבבך, כי אילו הי' נכתב מקודם בלבבך שיתחיל מיד בלב מי הוא אשר הי' יכול לזכות לזה, אבל כיון שכתיב מקודם בפיך, אז אפילו אם התחלת תפילתו אינה בלב, מ"מ ידבר בפיו בלבד, ועי"ז גם לבו יתעורר.

וזה שמרמז לנו כאן ויגש אליו יהודה, כי איתא במדרש תפוחי זהב במשכיות כסף וכו' שדברי יהודה מרמזים לכמה פנים, ולהנ"ל, מרמז לנו את סדר התפלה כי יש הגשה לתפלה, והגם שיש לפעמים שאין האיש יכול לדבר בראשית תפלתו בלשון נוכח אליו יתי' רק בבחי' "אליו" בחי' הסתר גם אז כשמתפלל באים לו באמצע תפילתו רגעים של התגלות והתקרבות בחי' נוכח, ואל יחר אפך בעבדך לשון נוכח, ושוב נסתר ממנו ומדבר שוב בלשון נסתר אדני שאל וכו', ושוב נוכח, אבל לבסוף בא אל התקרבות והתגלות בחי' אתה ונוכח, אבל זה הכל רק כאשר ויגש, כשאינו מתפלל באקראי או משום רגילות בלבד, רק גש ומתקרב אליו, וקודם התפלה נותן לב שהתפלה היא התדבקות אליו יתי' ועכ"פ כמו שנגש והולך אל מלך בו"ד כן במחשבתו גש אל התפילה שהיא

הגשה אליו יתʼ ואז סוף שבא אל התגלות בחיʼ נוכח ומתדבק וממשיך גם ישועות טובות לו ולכלל ישראל אמן.